

План за действие, приет от Първата конференция на министрите на държавите членки на Съвета на Европа по въпросите на медиите и новите комуникационни услуги, проведена в Рейкявик, Исландия на 28 и 29 май 2009 г. под надслов „Ново понятие за медиите?“

План за действие, приет от Първата конференция на министрите на държавите членки на Съвета на Европа по въпросите на медиите и новите комуникационни услуги, проведена в Рейкявик, Исландия на 28 и 29 май 2009 г. под надслов „Ново понятие за медиите?“

I. Към ново понятие за медиите и последиците от това

1. Да се проучи дали разбирането за медиите и масовите комуникационни услуги остава в сила в новата информационна и комуникационна среда. Ако се окаже подходящо, да се разработи политически документ, който преразглежда самото понятие за медии така, че да включва съответните нови медии и подобните на медиите масови комуникационни услуги и предоставящите услуги.
2. Като се имат предвид резултатите от този преглед, да се установят критерии за разграничаване на медиите или подобните на медиите услуги от други форми на личностна комуникация.
3. Да се изследва дали и как се прилагат или трябва да се прилагат изискванията за професионализъм на журналистите, редакционна самостоятелност и редакционна отговорност към операторите на нови медии и подобните на тях масови комуникационни услуги и към предоставящите услуги.
4. След консултации със заинтересованите страни да се проучи необходимостта от създаването на изисквания (като саморегулиране, съвместно регулиране или регулиране) относно субекта на регулативни правомощия, нужни, за да се осигури спазването на ценностите на Съвета на Европа в рамката на новите медийни и подобните на медии масови комуникационни услуги. Ако се налага, да се разработят ръководни начала за прилагането на съществуващите норми на Съвета на Европа към тези услуги.

II. Обществена услуга

5. Да се работи по проблема за ролята на обществените медии в демократичното общество. По-специално да се проучат изискванията за разпространението на надеждни, разнообразни и плуралистични медийни и подобни на медиите услуги до възможно най-широка публика, вкл. младежка публика, като се обърне внимание на начина, по който се търсят и получават информация и медийни или подобни на медиите услуги, както и на предизвикателствата за създаване на съдържание, което се отличава с качество или внушава доверие.
6. Във връзка с това да се проучи възможността за създаване и ако е подходящо, да се създаде, политически документ, който съдържа ръководни начала за държавите членки, относно подходите към управлението на обществените медии, чиято цел е да спомогне за постигането на посочените в т.5 цели. Той би могъл да обхване заключенията относно други (организационни, финансови и технически) качества на обществения начин за доставяне

на медийни и подобни на медиите услуги.

7. Да се продължи работата за обогатяване на понятието за обществената ценност на Интернет. В този контекст да се проучи до каква степен трябва да се развие универсалният достъп до Интернет като част от предоставяните от държавите членки обществени услуги. Тази дейност би могла да включва разработването на политика за компенсиране на недостатъците на пазара там, където е невъзможно пазарните механизми да задоволят всички легитимни нужди и стремежи, както по отношение на инфраструктурата, така и с оглед на обхвата и качеството на съдържанието и услугите, достъпни за публиката.

III. Индивидът и медийните и подобните на медиите масови комуникационни услуги

8. Да се проучи как по-новите или развиващите се начини за масово разпространение и достъп до съдържание и свързаните с тях запамятаване, обработване и използване на данни засягат правата, защитени от чл.10 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ). Ако е необходимо, трябва да се дадат насоки, как да се разшири спазването на тези права.

9. Да се изследва как положението и правата на създателите или на доставчиците на съдържание могат да се променят, по-специално, когато другите свързват подобно съдържание с техните собствени медийни или подобни на медиите услуги или пък с търговски дейности (например реклама) в сферата на масовите комуникации. Ако се сметне за уместно, трябва да се разработят ръководни начала по тази материя, както и по отношение на правния контрол, упражняван от създателите и доставчиците върху съдържанието им и относно приписваната им отговорност (например, когато възниква правна отговорност от широкото разпространение на такова съдържание).

10. Да се помисли задълбочено върху възможните начини за осигуряване на ефективното, прозрачно и отговорно функциониране на органите и процедурите за решаване на жалби срещу медийните и подобните на медии масови комуникационни услуги.

11. Да се работи върху медийното образование след консултации със съответните заинтересовани страни, вкл. специалисти в областта на образованието, с цел превръщането на ползвателите, създателите и разпространителите на съдържание (особено децата и младите хора) в отговорни, информирани и критично мислещи участници в информационното общество. Би било уместно да се обърне внимание на неформалното образование, както и на ролята на самите медии.

12. Да продължи работата за намиране на отговори на предизвикателствата към правото на свобода на изразяване и информация, личен живот, други основни права, както и към човешкото достойнство и сигурността на индивидите в Интернет (специално правата на децата и на младите хора). Особено трябва да се проучат възможностите за премахване на съдържание, създадено или поставено в Интернет от децата. Да се подготвят правила относно обработването на лични данни и техниките и практиките за създаване на лични характеристики (профили), да се проучат общите норми, създаващи подходящи условия за упражняване на правото на личен живот и да се изследват заплахите, които произтичат от системи, проектирани да идентифицират и проследяват обекти.

13. Да се проучи въпросът за това, как могат да бъдат използвани по-новите и развиващите се масови комуникационни услуги за формиране на мнението и потреблението на различни групи в обществото по скрит, подсъзнателен или друг манипулативен начин и като се имат предвид чл.8 и 10 от ЕКПЧ да се изследват пътищата за защита на ползвателите или на публиката от подобно въздействие.